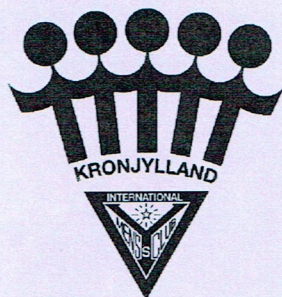

ATIONAL

CLUB

**Kronjyllands
Y's Men's Club,
Randers**

25 år

nce
22

1980 - 2005

Johanneskirken i Randers, det faste tilholdssted for „Kronjylland“ gennem de 25 år

Forord

25 år kan være lang tid. Det er det for nogle. Det er det for de unge. For de lidt ældre er 25 år ikke så lang tid. Man kan huske tilbage, også længere end 25 år.

Målt med andre tider, er 25 år som et kort sekund og dog så rig på oplevelser.

For en Y's Men's club kan 25 år være meget lang tid – det er det for os. Det er al den tid vi har eksisteret, og dog er det for nogle af os en kort tid. Nogle husker meget tydeligt, da det hele startede for 25 år siden.

Dog kan ikke alle huske samtlige 25 år. De fleste af os er langsomt kommet til. De „yngste“ af os har ikke mere end et års tid i vor bevægelse, og alligevel er det som alle er lige, vi er en enhed, uanset om vi har været med i 1 eller 25 år. Det er det, der er så kendetegnende ved vor bevægelse, at vi kommer, som vi er, med de forudsætninger vi har.

Vi giver den energi vi har, og modtager det vi har behov for.

I Y's Men's sammenhæng kalder vi os ikke bare klubmedlemmer, vi kalder os også venner – det er noget helt andet.

Det er godt at have venner, selv om man ikke ses hver dag.

Når man bærer hinanden i tankerne, vil man altid leve hos hinanden.

Tankens bånd er også venskabet og kærlighedens bånd. Det er der, hvor venskab og kærlighed knyttes sammen.

Et møde med en anden person kan være flygtigt og kort. Det kan også være for en tid, eller for livet. Uanset om mødet er kort eller langt, vil mødet med den anden leve i os. Navnet vil stå i erindringen for altid – det vil være uudslætteligt i hukommelsen.

I Y's Men's bevægelsen lever vi efter treklangen i vort logo.

En trekant er åben og peger ud mod verden, men i centrum er stjernen, som symboliserer livet, det liv hvor venskabet tager sin begyndelse.

Vi kan bruge livet som en gave, hvor hver dag er en ny begyndelse, med nyt håb, hvor skyggerne fra i går ikke er med, så kan vi se frem og lægge blomster og sprede glæde på din vens vej.

En Y's Men's liv er ikke færdigt, for det er fyldt – fyldt af glæde ved livet, det liv der gennem venskabet stråler ud til vore medmennesker, som er mere værd, end nogen kan måle.

Så må vi hjælpe hinanden til at acceptere de ting, vi ikke kan ændre og give hinanden styrke til at ændre de ting, der er mulige at ændre og hjælpe hinanden med at få visdom nok til at kende forskel på disse ting.

*Leif Holm
Præsident*

The International Association
of
Y's Men's Clubs
CHARTER

TO ALL TO WHOM THESE PRESENTS SHALL COME, GREETING:

Know Ye, that THE INTERNATIONAL ASSOCIATION OF Y'S MEN'S CLUBS has granted, and by these presents does grant, to the members whose names are affixed to the charter application and to all regularly elected members, and their successors, THIS CHARTER, fully constituting them a Local Club under the name and title of

The Y's Men's Club
of
Kronjylland

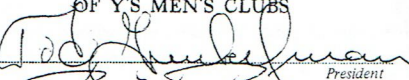
with all the rights and privileges given to members of The International Association of Y's Men's Clubs according to the rules and regulations of the Constitution and By-Laws of the International Association now in force and hereafter enacted.

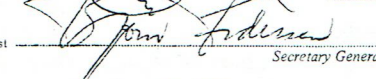
This Charter shall be in full force and effective from the date hereof and for such time as the members of the Local Club shall conform to the laws and rules of the International Association; otherwise this charter shall be revoked.

In Witness Whereof THE INTERNATIONAL ASSOCIATION OF Y'S MEN'S CLUBS, by its proper officers duly authorized in the premises, has hereunto affixed its signature and caused its seal to be hereunto affixed this 4th day of October in the year of Our Lord Nineteen Hundred and 80

THE INTERNATIONAL ASSOCIATION
OF Y'S MEN'S CLUBS

By: President

Attest: Secretary General

Charter Presentation Date. November 22, 1980

Et tilbageblik

Det er med en særegen fornemmelse, at jeg sidder her ved computeren og skal fortælle om klubbens første „25“ år. Et væld af minder dukker op – de fleste gode – heldigvis.

En lang række af navne og ansigter passerer revy for mig, personer, som på den ene eller anden måde har sat sine spor i klubben i kortere eller længere tid. Kun 4 medlemmer er tilbage fra den første spæde start. Der er gennem årene sket en glidende udskiftning af medlemmer i klubben på grund af udmeldelser, fraflytninger fra byen, manglende tid eller dødsfald, men gennemgående for de fleste er det blevet til et mangeårigt medlemsskab – ja, Y's Men's arbejdet og kammeratskabet er nærmest blevet en livsholdning.

Det hele startede tilbage i 1975, hvor nogle garvede Y's Men i den „gamle“ Y's Men's Club i Randers fik den gode ide, at de ville starte en ny klub i byen.

De var med årene blevet rigelig mange i deres egen klub og fandt, at flere burde opleve det gode kammeratskab og fællesskab, man havde inden for bevægelsen.

Der blev så nedsat et extensionudvalg bestående af erhvervsassurandør Kristian Høgh, forstander Nyrup Lyngsø og arkitekt Finn Kassow. Disse 3 rutinerede Y's Men fik til opgave at finde egnede emner til en ny klub og starte den op.

Det tog et lille års tid at skrabe en halv snes interesserede yngre mænd sammen. Det havde været et slid, som at holde på et stykke vådt sæbe, men i august 1976 lykkedes det endelig at arrangere et informationsmøde på Restaurant Nr. 1 i Randers for disse „udvalgte“, som fik en grundig orientering om Y's Men's bevægelsens formål og idegrundlag og i tilgift en malende og begejstret beskrivelse af et liv som Y's Man.

Det var en broget skare, der her var blevet samlet. Der blev talt jysk i mange dialekter, fynsk og endog københavnsk. Mange forskellige professioner var repræsenteret. Der var bl.a. hotelvært, præst, plejehjemsforstander, bogtrykker, faglærer, ingeniør, forsikringsmand og sågar en løjtnant ved dragonerne – ja, et bredt udsnit af befolkningen.

På mødet besluttedes det at fortsætte bestræbelserne med at få etableret en ny klub, og det blev aftalt, at der fremover skulle afholdes møde samme sted hveranden onsdag kl. 18.00.

Extensionsudvalget havde allerede sikret sig et godt navn til klubben, nemlig Kronjyllands Y's Men's Club, Randers, og havde fået en tilladelse til at lade det nye erhvervskontors logo, med de 13 veje til Randers, indgå i klubbens logo.

Det var en spændende start, og de „gamle vise mænd“ var dygtige til at organisere og få klublivet til at blomstre og fungere.

Der blev hurtigt efter opstart valgt et præsidium, og som klubbens første præsident blev præsten Flemming Wichmann valgt. Som kapellan ved Sct. Mortens Kirke og Dronningborg Kirke, mente man nok, at han var den mest tilforladelige og havde ordet i sin magt.

Der blev ligeledes nedsat en masse spændende udvalg, og da der ikke i starten var så mange medlemmer, måtte hvert medlem påtage sig flere forskellige job og udvalgsposter. Der blev herefter en heftig og flittig mødeaktivitet for alle, og man kom hurtigt til at kende alle og hinandens familier særdeles godt.

Selv om klubben i starten kun bestod af få medlemmer, var ideerne mange til at skaffe penge til de forskellige humanitære opgaver, som man påtog sig – og undertiden var det ligefrem sjovt.

Der blev bl.a. solgt pølser og fadøl til et ringriderstævne afholdt på pladsen, hvor der nu er parkeringsplads ved Kulturhuset. På et senere tidspunkt fandt man på at fremstille nummererede litografier med motiver fra Randers, tegnet af den lokale kunstner Poul Schou, og i dag er disse billeder blevet skattede samleobjekter.

Det ene pengerejningsprojekt efter det andet afløste hinanden, i årene der kom, og der fortælles stadig historier om mange af de sjove aktiviteter og arrangementer, som disse nye Y's Men var med til at lave.

Malerier udført af nogle af byens „spidser“ blev udstillet og senere bortauktioneret på Slotspladsen fra ladet af et klubmedlems lastbil. Et stort bilorienteringsløb med salg af kaffe, brød og pølser ved startsted og mål var arrangeret, meget flotte præmier var indkøbt, og ruter var omhyggeligt anlagt. Man havde blot ikke taget højde for 2 ting. Der var avisstrejke i byen, og ingen læste den flotte indrykkede annonce, og de lokale helte spillede fodboldkamp på stadion, så der kom kun 2 biler til arrangementet.

Det er ikke alt, der lykkes i en gasovn, og klubben kom da også over det, og man kan i dag kun more sig over tildragelsen.

Klubben startede som sagt med 10 medlemmer, og i løbet af et par år var antallet nået op på en 14-15 stykker, og man begyndte at tale om, at når man nåede 20, skulle klubben chartres – optages rigtigt i det store fællesskab.

Der blev nedsat et udvalg, der skulle udarbejde love og vedtægter for klubben. Man havde hidtil kørt efter den gamle klubs love, men nu ville man altså have sine egne moderne og tidssvarende love, som alle kunne gå ind for.

Udvalget arbejdede flittigt med opgaven og fremkom efter en tid med udkast til love og vedtægter for klubben. Disse vedtægter skulle enstemmigt vedtages på en aftalt mødeaften inden fastsættelse og ibrugtagning.

Så gik det rivende galt! Det var fuldstændig umuligt at nå til enighed om vedtægter og formål for klubben samt tilhørsforhold til kirke og spejderbevægelse. Enkelte havde den opfattelse, at klubben helt og holdent var en selskabelig forening uden særlige formål og forpligtelser, og de kunne ikke acceptere indholdet i de nye love og vedtægter. Da mødet var slut, bestod klubben kun af 7 medlemmer, og man måtte starte opbygningen næsten helt forfra.

Det blev nogle drøje år for de 7 tilbageværende. Udvalgsposterne og mødernes antal for den enkelte blev nærmest fordoblet, man kunne sagtens både være præsident, formand for programudvalget og sidde som menigt medlem i 2 andre udvalg samtidig.

Ved stædig fastholden og ihærdighed, ikke mindst fra de 3 tildelte fødselshjælpere i extensionsudvalget, lykkedes det i løbet af et par år, at komme op på de eftertragtede 20 medlemmer. Dette skete bl.a. ved hjælp af et stort hvervemøde på Højris i foråret 1980, hvor man fik de sidste manglende medlemmer, og nu endelig kunne fastsætte en dato for chartring.

Datoen blev fastsat til lørdag den 22. november 1980, og der blev udsendt indbydelser til fjern og nær.

Det blev en stor dag i klubbens historie, vejret var for årstiden meget flot, og det myldrede ind med gæster fra alle egne af landet.

Chartringen foregik i Johanneskirken i Vorup, hvor klubben senere fik sit faste tilholdssted i kirkens konfirmandlokale.

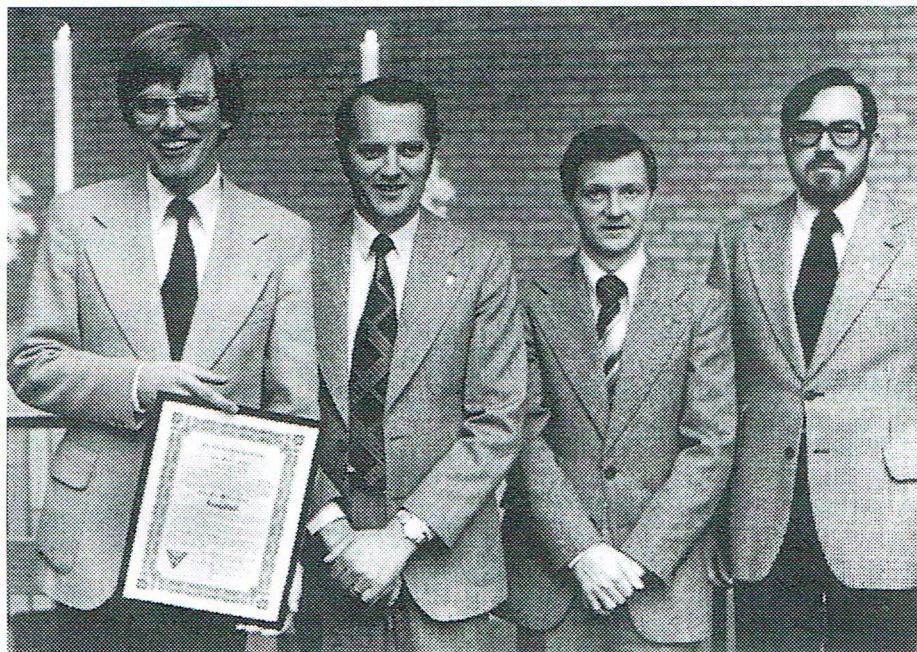
Ved en smuk højtidelighed i kirken fik klubbens præsident Uffe Hansen overrakt charterbrevet, og klubben og dens medlemmer blev officielt optaget som medlem af Y's Men International - og aldrig har salmerne, sunget af de mange Y's Men, lydt bedre i nogen kirke.

Selve charterfesten foregik på Restaurant Skovbakken i Randers, hvor man mødtes til festmiddag og selskabeligt samvær. Der blev pakket gaver ud og bragt hilsener og gode ønsker fra alle egne af landet til den nye klub. Under middagen holdtes der taler af „fadergruppen“, repræsentanter fra organisationens ledelse, præsidenter m.fl. fra deltagende klubber, og der blev afsunget adskillige omdelte festsange udover det til lejligheden fremstillede festprogram med indlagte sange.

Som et af de mange muntre indslag i charterfesten ankom selveste Niels Ebbesen i fuldt krigsmæssigt udstyr og fremførte en hyldest til den nye klub i Randers.

Jo, det var en stor og minderig dag for alle - og en ny klub var født.

JH

Ved chartrinben den 22. november 1980 modtog klubbens præsidium det flotte charterbrev, som bevis for medlemskab af den internatinalle Y's Men's bevægelse.

Fra venstre ses Uffe Hansen, Hans Qvortrup, Hugo Andersen og Poul Bloch

Klubmedlemmerne fotograferet i april 1987, enkelte medlemmer mangler på foto

---

Vort „barn“ fylder 25 år!

Derfor er der en stor grund til at feste og se tilbage over de 25 år.

Randers Y's Men's Club, som er moderklub til Kronjylland, kan konstatere, at klubbens „barn“ har udviklet sig særdeles godt igennem årene. Jeg var så heldig at være formand for klubbens extensionudvalg da „fødslen“ skete. Det var meget spændende og ikke uinteressant, så derfor står tiden i erindringen som noget meget positivt med en fantastisk god og flot charterfest på restaurant Skovbakken.

Igennem årene har vi i Randers Y's Men's Club fulgt jer i alle jeres aktiviteter og glædet os over, at det er gået så godt.

Vi har også i årenes løb samarbejdet godt om flere større arrangementer og tit haft jer med ved os både til international kirkedag og vore fester på Fjord-Centret.

Vi giver jer i anledning af jubilæet et stort og „moderligt“ til lykke og ønsker alt godt for jer i fremtiden.

*Kristian Høgh
Randers Y's Men's Club*

En god ide, der gjorde den nye klub kendt i byen

Kronjyllands Y's Men's Club var ikke mere end et par år gammel, da den fostrede den gode ide, at den ville udgive og sælge et litografi med et kendt Randers motiv.

Man kontaktede så den anerkendte lokale tegner Poul Schou, og fik ham overtalt til, for et rimeligt beløb, at tegne et motiv fra Randers til trykning i et begrænset oplag.

Det første litografi udkom i 1978 og var en tegning af Vestergrave set fra Søndergade. Litografiet blev trykt i 1000 nummererede eksemplarer og solgt for 15 kr. stykket. Det var ikke mange penge for så fin kunst, og ydermere kunne man vinde originaltegningen på litografiets nummer ved en senere udtrækning.

Det blev en stor succes. Alle tryk blev hurtigt udsolgt, og der var mange penge i overskud til uddeling blandt byens trængende organisationer.

Der var ingen tvivl om, at man skulle fortsætte med at udgive litografier med Randers motiver, for interessen og købelysten var stor. Poul Schou blev atter kontakttet og en aftale bragt i stand. I de følgende 4 år tryktes der tegninger med kendte områder af byen og alle tegnet af den samme kunstner.

1979-udgaven forestillede Brødregade, 1980-udgaven var Vester Kirkestræde med Sct. Mortens Kirke i baggrunden, i 1981 var motivet fra Houmeden med „Helligåndshuset“ og „Konen med æggene“, og endelig til allersidst i 1982 var årets motiv Vestergrave med det nye rådhus i baggrunden.

Det sidste litografi blev ikke solgt ret godt. Om det nu var fordi, at tegningen var for kedelig, eller folk havde fået opbrugt al ledig væglplads i hjemmet, skal være usagt, men klubben valgte at stoppe med udgivelser af litografier, medens legen var god.

I de følgende år blev enkelte af tegningerne, på grund af stor efterspørgsel, optrykt i mindre oplag. Samtidig fik man den ide at nedfotografere og trykke de 4 bedste motiver som dobbelte postkort. Disse blev solgt i sæt med tilhørende konvolutter via byens pengeinstitutter, turistbureauet og flere af byens kiosker. Da interessen efterhånden ebbede ud for disse kort, blev restoplaget solgt på klubbens nye aktivitet „Julemessen på Ulvehøj“.

Ovennævnte salg af 5 Randers motiver gav klubben det første økonomiske rygstød til hjælp og løsning af sociale og humanitære opgaver, og klubben kan glæde sig over, at dens navn blev kendt viden om, idet tegningerne stadig er værdsat og hænger på væggene lokalt, udover landet og ikke mindst i udlandet købt hjem af turister eller sendt som gave til familie i det fremmede.

JH

Flid og knækkede negle

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Kronjyllands Y's Men's Clubs flotte tombolaer på de afholdte julemesser og julemarkeder har været en stor succes, og har været medvirkende til de gode økonomiske resultater. En af hovedårsagerne skyldes især de mange spændende hjemmelavede ting, der blev udloddet for næsten ingen penge.

Det hele startede med, at pigerne fandt på at samles på mændenes mødeaftener, for der i fællesskab at fremstille håndarbejde, julenisser og mange andre dekorative juleting i hundredvis, som supplement til de indkøbte gevinster.

Dette initiativ kunne mændene ikke sidde overhørigt, og de blev enige om, at de også ville være med. Et klubmedlem skaffede tilladelse til, at der kunne arrangeres nogle arbejdsaftener på Teknisk Skoles snedkerværksted, og her blev der gennem årene fremstillet mange forskellige ting i træ.

Her kan f.eks. nævnes kaner som bordskåle, fuglehuse, vinreoler, kæpheste, flapænder, bordflag, spækkebrætter, huse til mejsekugler og meget mere.

Hvert år skulle der fremstilles ca. 150 gevinster i træ – og der var nok at lave for alle ledige hænder. Der skulle både saves, bores, pudses, limes og males, og det skete med godt humør, selvom det godt kunne afstedkomme hefteklammer i fingrene, klemlus, eller at nogle negle blev kortet rigeligt af på pudsemaskinen.

Uanset om det var pigerne, der nørklede med juleting, eller mændene, der arbejdede med træ, så var det et godt arbejdsfællesskab, hvor man hyggede sig i hinandens selskab – og ikke mindst i kaffepausen.

Steen Dich

Julemesse – Den største klubaktivitet i 25 år

Efter klubbens chartring i 1980 gik forskellige aktiviteter i gang. Der skulle gerne findes en samlende aktivitet, som alle i klubben kunne arbejde om i fællesskab.

I 1986 blev man i klubben opmærksom på, at Hobro Y's Men's Club var begyndt at arrangere julemesse sidst i november måned. Her havde man succes med mange besøgende og med pæne økonomiske overskud på arrangementerne.

Klubbens daværende præsidium nedsatte nu et julemesseudvalg, som skulle gå i gang med at undersøge mulighederne for, om Kronjyllands Y's Men's Club kunne gøre det samme i Randers. Her var netop noget, der kunne engagere alle klubmedlemmer. Man besøgte Hobro julemessen og fik en del tips herfra. Klubben fandt ideen fremragende, dette ville være den første julemesse i Randers nogensinde. Et stort og spændende uprøvet arbejde startede derpå op. Der skulle først findes et godt sted, hvor en julemesse kunne afholdes. Ulvehøjhallen i Haslund blev valgt, og der blev skrevet kontrakt om leje af hallen i weekenden 21-22 nov. 1987. Så skulle der udarbejdes et flot indbydende program, der kunne tiltale udstillere, tiltrække publikum og skaffe presseomtale.

Der blev oprettet flere underudvalg under julemesseudvalget. Et salgsudvalg for salg af stande og sponsorater. Et udsmykningsudvalg, der skulle tage sig af pyntning, så der kunne blive julestemning i hallen. Et praktisk udvalg, der skulle sørge for standmateriale m.v. og et tombolaudvalg til at skaffe gevinster til klubbens egen tombola. Hvert udvalg havde således sine bestemte opgaver, og her havde klubben den helt store uvurderlige hjælp fra vore koner/piger, der var ligeså engagerede som mændene. Pigerne syede og lavede gevinster til tombolaen og deltog i udvalgs møderne.

Forberedelserne gik i gang allerede i januar måned, og så kørte arbejdet i udvalgene over hele året frem til november måned. Nu var det jo ikke bare 2 dage, lørdag-søndag, i Ulvehøjhallen, nej, det startede torsdag aften med opstilling af standene. Her knoklede Y's mændene og deres piger til langt over midnat. Mændene stillede standene op med hjælp fra Randers lokale KFUM'ere og spejdere. Pigerne malede standmaterialet, så det så flot og indbydende ud. Fredag morgen fortsatte mange med udsmykningen, og op ad formiddagen kom udstillerne til de 44 stande for at stille op og pynte deres udstillinger. Sent fredag aften var hallen næsten klar til at modtage publikum. Lørdag inden åbningen kom det sidste på plads.

Når julemessen startede, skulle hele økonomien omkring arrangementet gerne balancere således, at alle udgifter til halleje, programmer, annoncering og underholdning m.v. var opvejet af salg af messestande og sponsorater. Overskuddet ville derfor være hele entreindtægten fra publikum. Så jo flere besøgende, des større overskud. Den første julemesse var selvfølgelig meget spændende. Frugterne af et helt års arbejde skulle nu vise sig. Det blev da også så stor en succes, at man besluttede at gentage igen næste år. Julemesserne blev derpå en gentagelse igennem 11 år i Ulvehøjhallen.

Hvert år inden messen lukkede op kl. 12 om lørdagen, var alle Y's mændene og deres piger på plads iført flotte røde juletrøjer – de sidste mange år med et stort Y's Men's logo påsyet og alle med navneskilte. Alle havde opgaver af forskellig art under julemessen, billetsalg, haltilsyn, servicering af publikum og udstillere osv.

Således gik det i Ulvehøjhallen i 11 år med pæne overskud hvert år. Fra 1998 flyttede vi julemessen til Ridehuset ved Værket i Randers. Her var der knap plads til så mange stande. Julemessen foregik efter samme recept som i Ulvehøjhallen.

Vi var i Ridehuset i 4 år, så blev udgifterne for store i forhold til indtægterne og arbejdet. I 2002 flyttede vi til Helligåndshuset i Randers centrum og kaldte det fra da et julemarked.

Dette er stadig vores største samlende klubaktivitet, som der arbejdes på hele året igennem. Her har vi en café, en salgsbod med juleting m.m., vores tombola og nogle få udstillere.

Igennem disse 18 år har julemesser og markeder givet et overskud på ca. 1,5 millioner kr., som er delt ud til mange forskellige velgørende formål, kristeligt socialt arbejde, KFUM, spejdere og Y's Men Region Danmarks projekter. Det har hvert år været en stor glæde for alle i klubben og for vores piger, at kunne være med til gennem aktivt klubarbejde at gavne, hvor der trænges, også når det gælder en økonomisk håndsækning.

Ove Hummelsbøj

Jamen, vi har da også vor egen klubsang!

Allerede i Kronjyllands Y's Men's Clubs startfase i 1976 besluttedes det af extensionsudvalget og klubmedlemmerne, at klubben skulle have sin egen sang, som skulle indlede alle klubmøder.

Ja, man satte endog forventningerne så højt, at man forestillede sig, at sangen skulle udskiftes mindst een gang om året – de første par år tryktes klubprogrammet 2 gange årligt.

Det var lettere sagt end gjort, da ikke alle klubmedlemmer var lige digterisk begavede, og det var svært for de få villige „poeter“ at blive ved at skrive meningsfyldte vers om stort set det samme emne. Jeg havde selv fornøjelsen at skrive et par gange, men ellers er versene hovedsageligt forfattet af Vagn Østergaard og Ove Hummelshøj, og her vises nogle af de vers, der er benyttet i kortere eller længere tid i klubben.

Mel.: Loft dit hoved ...

*Vil du sprede lidt godt humør,
lette lidt på det tunge slør,
som Y's-men til andre dig give,
mismod og tristhed fordrive.*

*Ret da ryggen, giv aldrig op,
løfte vil vi i samlet flok
frem mod det bedste vi søger,
sammenhold venskabet øger.*

Mel.: Den danske sang ...

*Det mål vi stræber, det mål vi higer,
lad ånden lede vort liv på jord,
så aldrig vi må fra håbet vige,
men tjene, elske i småt og stor.
Så lad vor indsats for klubben være,
at bære ved til et flammehål,
vor kraft og styrke skal ilden nære
og lede frem mod vort livs satte mål.*

Mel.: Jeg vil væрге mit land

*Har du vilje og mod,
er du ham, der forstod?
Fyld den dag, Gud dig gav,
til at styrke den sag,
at i frihedens navn,
skabe glæde og gavn -
hjælp til alle, der tynges af modgang og savn.*

Mel.: Venner ser på Danmarks kort

*Lad i sang det tone ud,
lad det høres på vor stemme,
lad vort indre ikke glemme,
glæden ved at gå vort bud.
Ved at hjælpe, klubben tjene,
er du aldrig ladt alene.
Vi er sammen i en flok,
derfor har vi kræfter nok.*

Ovenstående vers er måske ikke gudsbenådet lyrik, men versene har været med til at markere klubbens egenart for omverdenen, og har gennem årene været et samlende element ved klubmøder og andre arrangementer – en god tradition, som forhåbentlig får lov at leve længe endnu.

JH

En definition

På en af vore julemesser kom et af vore klubmedlemmer tilfældigt til at høre en samtale mellem 2 halvstore piger.

„Du Alice, hvad er egentlig de hersens Y's-mænd for nogen“?

„Tja'e, jeg tror nok, at det er sådan en slags forening for gamle mænd i røde trøjer, der samler penge ind til børn“.

En „loppetjans“ med mere

Jeg vil tro, at samtlige Y's Men's klubber i Danmark har eller har haft loppemarked. Det har vi også haft i Kronjyllands Y's Men's Club engang i 80'erne.

Vi havde godt nok vores store julemesse i „Ulvehøjhallen“, men vi mente også, at kunne klare en opgave mere i sommerhalvåret. Der blev så besluttet, at lave et loppemarked en lørdag formiddag i „Sognegården“ i Kristrup – et loppemarked med alt hvad der hører til.

Arrangementet blev tilrettelagt af aktivitetsudvalget med den dynamiske Henry Kloster i spidsen.

Vi indrykkede små gratis pultekammerannoncer i den lokale avis og lod nyheden brede sig til venner og bekendte efter mund til øre metoden for at skaffe opmærksomhed om arrangementet.

Forarbejdet bestod bl.a. i indsamling samt afhentning af „lopper“ ved hjælp af en lille lastbil, som vi havde lånt af en klubkammerat samt af vore private biler efterspændt en trailer. Lopperne blev indtil dagen før afholdelsen af loppemarkedet opmagasineret i en nedlagt kostald på en gård i Haslund.

Effekterne var, hvad nu et loppemarked kunne ønske sig, bortset fra større møbelarrangementer. Der var stole, transistorradioer, vitrineskabe, rulleskøjter, køkkenudstyr, personvægte, blomsterkrukker, manglebrætter m.m. – og så selvfølgelig en masse bøger, hefter og blade, som vor klubkammerat Hans Bojer stod for.

Uheldigvis var der flere steder i Kristrup den samme lørdag private „garagesalg“, og det gik ud over besøget og dermed overskuddet, som kun blev på ca. 17.000 kr. – Om der nu havde været for lidt avertering må stå hen i det ussne.

Efter disse mange timers arbejde med forberedelse og afvikling blev den efterfølgende konklusion, at dette overskud ikke stod i rimeligt forhold til indsatsen, og alle var enige om, at så var „Julemessen“ væsentlig bedre økonomisk set, men vi havde kammeratlig set nogle gode timer sammen med vore piger.

Jeg husker, at vi senere lavede et „bilorienteringsløb“, som egentlig var en ganske god og sjov oplevelse, men som direkte gav underskud.

Der blev lavet en god forberedelse og planlægning af aktivitetsudvalget, som på det tidspunkt bestod af bl.a. Poul Bloch, John Heide og undertegnede.

Løbet fandt sted den første lørdag i maj, det var en rigtig god dag med sol og varme, så alle sommerhusejerne var taget til huset denne lørdag og samtidig strejkede medarbejderne på Randers Amtsavis, så vor indrykkede annoncering var lig nul.

Der mødte kun en deltager op, som forøvrigt var medlem af Y's Mens Clubben „Nordstjernen“ i Århus. Han gennemførte løbet med få ubetydelige fejl – så han fik både en første, anden og trediepræmie.

1. præmien var et Y' Men's logo udført i keramik, som Niels Jørgen Mikkelsen havde fået elever på Randers Tekniske Skole til at fremstille.

Vagn Østergaard

Udflugt med afslutning af klubåret ved „Randers Naturskole“

Et besøg på „Solgården“ i foråret 1991

JULEMESSE I UMVING

LØRDAG D. 19. og SØNDAG D. 20. NOV. 1994

Kærligheden i Byens Gade - Rasmus' præsentation er julemesse med julebespisning og underholdning i lokalerne for hele familien.

LØRDAG

Messen er Åben
Lørdag kl. 10.00-12.00
Søndag kl. 10.00-12.00

Udtækning hver dag
af et GAVEKØRT på
Kr. 1000 til DANLAND
mellem de første
500 besøgende

Can Can pigerne fra Spanien!

MODE-
SHOW
Søndag

SØNDAG
Lis & Ole

SOT PEDERS KONCERTVOR

JULEMESSE I DET GAMLE RIDEHUS

v/ VÆRKET Mariagervej 6 i Randers
LØRDAG D. 17. og SØNDAG D. 18. NOV. 2001

LØRDAG

GAVESHOW
MODEOPVISING
BØRNEBINGO

Messen er Åben
Lørdag kl. 10.00-12.00
Søndag kl. 10.00-12.00

På billetnumrene
udtrækkes gevinster til
Gaveshow

Entré
Voksne 25,- kr.
Børn 15,- kr.

Adgangs-
billet købes
ved indgangen

JULE- MÆRKED

i Helligåndshuset

LØRDAG D. 22. NOVEMBER KL. 10-15
SØNDAG D. 23. NOVEMBER KL. 11-16

Udstillere og
salgsboder
med nisser og
juleartikler

Stor julebanko
Søndag kl. 11 og 13
med gevinster fra byens
butikkevirksomheder

Stor julebanko
flotte gevinster.
Tilis adgang!

Café, der byder på
gløgg/cabesliver,
kaffe-øl-vand

Indgang: Helligåndshuset 10 Helligåndsgade
København Ø. Tlf. 33 12 12 12
København Ø. Tlf. 33 12 12 12
København Ø. Tlf. 33 12 12 12

Jamen, vi har det altid sjovt med vore norske venner!

Hjælp til børn i den 3. verden

Da vi i klubben syntes, at der var for mange lokale organisationer, der søgte om midler fra overskuddet skabt ved julemesserne, og disse organisationer fungerede udmærket uden vores støtte, syntes vi, at det kunne være bedre at hjælpe ude i verden, hvor hver krone var meget mere værd.

I et par år støttede vi et børnehjem i Tjekkoslaviet, hvor en dansk pige havde startet et privat børnehjem. Det var i de samme år, der kom gang i at støtte Rumænien, så vores overskud fra julemesserne kunne bruges mange steder, men vi ville godt selv have en finger med i spillet om, hvem der skulle have penge, her var der blandt andet Arushas venner, der fik penge.

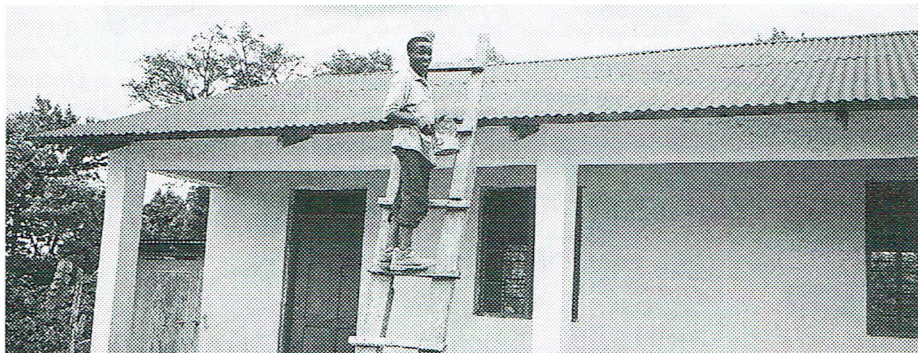
Vi havde også hørt om en organisation, der havde bestemte børn i en lejr, hvor børnenes familie kom med i projektet, organisationen hed SOS Børnebyerne CCF (Christian Church Foundation). Samtidig kom der advarsler fra den internationale Y's Men's organisation mod at støtte denne organisation, men at Y's Men's klubberne burde støtte det arbejde, der hed Hjerterbørn, for der gjorde pengene mere gavn til mange børn, og ikke kun til et barn. Vi valgte begge dele, og i SOS Børnebyerne blev det 2 børn i Rwanda, vi støttede. Vi fik personlige hilsener og information om barn og familie, om hvordan børnene fungerede, blandt andet havde vi Nyirandolimana, som skrev lidt fransk direkte til os. Det var spændende med denne direkte kontakt.

Vi indbetalte hvert år vort sponsorat, men en skønne dag skrev organisationen til os, at på grund af borgerkrigen i Rwanda mellem hutuer og tutsier, var der måske ikke længere nogen lejre. Vi blev opfordret til at fortsætte indbetalingerne, og det gjorde vi.

På et tidspunkt fandt SOS Børnebyerne ud af, at alt var ødelagt i lejren og børnene muligvis var dræbt. Vi fik i stedet for tilbudt et sponsorbarn på Cap Verde for de indbetalte penge, det kunne række til 5 års sponsorat, så vi er først begyndt at indbetale til dette barn inden for de sidste par år.

Børnenes opvækst kommer under kontrol, og familien bliver støttet, så de får mad og vand. Barnet, man sponsorerer, kommer i skole på lejren, og vi har forhåbentlig en analfabet mindre i verden. Opgaven med sponsorbørnene bliver varetaget af udvalget, der hedder World Outlook. Udvalgets opgave er at holde kontakt med sponsorbørn og den aktuelle organisation, der tager sig af forholdene, samt arrangere Time of fast aftenen.

JG

Vi forærede et nyt tag til en skole for forældreløse børn i Kenya

Klubbens fane

Kronjyllands Y's Men's Club er vist en af de få klubber i Danmark, om ikke den eneste klub, der har sin egen fane.

Til erhvervelsen knytter der sig en interessant historie, som ikke gør den mindre spændende.

En af klubbens medlemmer, bogtrykker John Heide, købte i 1977 C. J. Ryes Bogtrykkeri, som var en del af det tidligere Randers Dagblad. Ved en oprydning en halv snes år senere fandt han på loftet en omhyggeligt indpakket fane. På fanens påsatte sølvskjold stod indgraveret „Randers Journalistiske Forening“ og årstallet 1943.

John Heide syntes, at den burde afleveres til rette vedkommende – den journalistiske forening, men det var sværere end som så. Bogtrykkerens gode ven, redaktør Axel Rye fra det tidligere Randers Dagblad kunne dog ved en henvendelse fortælle, at foreningen var blevet opløst allerede i 1946. Han fortalte yderligere, at oprettelsen af journalistforeningen under besættelsen udelukkende havde haft det formål, at omgå tyskernes forbud mod større forsamlinger, således at man der i foreningsregi kunne mødes og drøfte besættelsen og udveksle aktuelle nyheder til offentliggørelse i enten den legale eller illegale presse. Det var nemlig tilladt at afholde varslede, lukkede møder i godkendte foreninger.

Ved opløsning af foreningen i 1946 blev fanen pakket ned, gemt på Randers Dagblads loft og glemt.

Ved henvendelse til Danmarkssamfundet og Kulturhistorisk Museum i Randers fik John Heide oplyst, at ingen af parterne ønskede at modtage fanen – den var for gammel til anvendelse og alligevel ikke gammel nok til museumsbrug, så han måtte gøre med den, hvad han ville.

Da fanen var stor og flot, og i meget fin stand, tilbød John Heide fanen til sin klub „Kronjyllands Y's Men's Club“. Klubben takkede ja til gaven, og ved en højtidelighed ved sommerafslutningen den 15. juni 1987 blev fanen overdraget til klubben. En erindringsplade med indskrift var anskaffet til lejligheden og gaveren kunne placere det første søm i den gamle fane, og den endnu fungerende præsident Uffe Hansen slog det sidste søm i.

Fanen har siden været flittigt brugt ved alle højtideligheder, fester og arrangementer i klubben, ved bl.a. Danmarkssamfundets Valdemarsdags flagparader i byen, i spidsen for nisseorkestret ved åbningen af de kendte julemesser og andre offentlige begivenheder. Den vil garanteret blive benyttet ofte i rigtig mange år fremover, for hvad er vel smukkere end det rød/hvide Dannebrog til alvor og fest.

JH

Så skal der fanges fisk

I foråret 1988, helt nøjagtig lørdag den 16. april, var vi på fisketur. Vi havde fundet ud af, at en del klubmedlemmer var eller havde været lystfiskere, derfor lejede vi en fiskekutter og sejlede ud fra Kongsgårde på Helgenæs. Vi havde samlet nogle familiemedlemmer og venner, så det var 16 glade fiskere, der drog af sted fra Randers kl. 7.00 om morgenen.

Det tog ca. 1 time at sejle ud til fiskepladsen, vejret var fint, og der var ikke de store bølger. Efter at have fisket et stykke tid, sejlede vi hjem igen. Så vidt jeg husker, var der også en del fisk i posen.

Det var en god tur, og man besluttede at gøre det om igen til efteråret. Denne gang med „Amigo“ fra Grenå. Vi kørte fra Randers i god tid, og vejret var efter årstiden meget godt. Jo nærmere vi kom Grenå Havn, desto mere blæste det. Efter lidt snakken frem og tilbage, blev vi enige med skipper om, at det nok ikke blev værre, så vi sejlede ud på havet. Kutteren gængede da også lidt, men vi var jo barske sømænd, så det var ikke noget at regne.

Da vi havde sejlet en timestid, og nogen havde fået den obligatoriske „Gammel Dansk“ at varme sig på, skulle der fiskes. Det skal hertil siges, at vinden bestemt ikke havde lagt sig, tværtimod. Det varede ikke længe, inden der var en, som søgte til rælingen. Han blev dog hurtig hjulpet nedenunder i kahytten, og blev lagt på en bænk med en spand inden for rækkevidde. Hvad der ellers skete på dækket, ved jeg ikke, men kort tid efter kom endnu en „patient“ ned i kahytten. Der var kun en spand til rådighed, og den måtte de pænt deles om.

På dækket var alle blevet mere eller mindre grønne i hovederne, og der var en, som mente, at masten var ved at vælte, så han besluttede at holde godt fast omkring den. Nogle fortsatte med at fiske på trods af deres tilstand. De måtte dog lige kalde på „Ulrik“, inden de kunne tage den fangede fisk af krogen.

Nu blev det for meget for skipper. Han gav ordre til at pakke sammen, og på vej ind til Grenå Havn begyndte vinden at lægge sig. De grønne ansigter blev lidt mere normale, men alligevel lidt blege. Det var ikke den store mængde fisk, der blev fanget, så det var godt, vi ikke skulle leve af at fiske.

Denne tur gav anledning til megen morskab i klubben, og til klubbens 10 års jubilæum blev der digtet en sang af et klubmedlems hustru. Den blev sunget af de brave fiskere i forbindelse med opførelsen af en sketch. Nu mange år efter er turen stadigvæk samtaleemne både i og udenfor klubben. Der er ikke rigtig nogen, som har givet udtryk for, at de vil have en ny tur. Det forstår jeg ikke.

ETA

Fisketur med „Amigo“

Mel.: Mandalay

De stod alle ud fra Grenå i en tidlig morgenstund.
Bølgen viskede just ikke, den var ikke blid og rund,
men vist næsten høj som huse, skal vi tro de fiskers mund.
Da de mænd tog med „Amigo“ ud i gyngende grund.

*Men tag med på fisketur,
det er lige no'et, der dur,
når vi stikker ud fra havnen
nyder vand og smuk natur,
og vil fisken ikke bide,
er der ingen, der bli'r sur.
Så de glæder, ja! vi glæder os til næste fisketur.*

Men når søen viser tænder, må man bøje sig, ak ja!
Nogle de må sig fortrække til det nederste lukaf,
men så var der også de, som en fisk på krogen fik,
skønt det kneb at bukke sig, og på de fisk at få lidt skik.

*Men tag med på fisketur,
osv ...*

Bølgen rullede og rulled, og den rullede og føj.
Der blev godt holdt fast på briller, løse tænder, hat og tøj.
Appetitten, ja! den tror vi, var vist ikke særlig stor.
Dog var der en enkelt, som ønskede sig en kaffetår.

*Men tag med på fisketur,
osv ...*

Der en mand ved masten stod – ja, han stod den ganske nær.
Var vist nok lidt stiv i blikket. Det var fælles for enhver,
at kuløren, som de havde, ganske skiftede karakter,
vi tror nok, at vi kan sige, den blev grønlige hist og her.

*Men tag med på fisketur,
osv ...*

Hej ohøj, så kommer skipper, og han kigger sig omkring,
med en lidt bekymret mine, fanger I slet ingenting?
Er det vejret, som der driller? Han får ikke noget svar.
Godt, så vil vi vende skuden hen, hvor vi er kommet fra.

*Men tag med på fisketur,
osv ...*

Anne Marie Søndergaard

Børn fra Rusland

Kronjyllands Y's Men's Club har i sommeren 1998 og sommeren 2000 været værter for børn fra Rusland.

Børnene var i alderen fra 7 – 15 år. De var gennem et samarbejde mellem ASF i Danmark og Blakowest i Rusland udvalgt ud fra følgende kriterier:

- * Børnene skulle lide af eftervirkningen af Tjernobykatakstrofen.
- * Børnene skulle have behov for et ophold i andre - rolige - omgivelser, begrundet i
  - * ernæringsmæssige
  - * familiemæssige
  - * sociale forhold

Børnenes sociale forhold er beskrevet af de russiske samarbejdspartnere. Vi havde 8 drenge og 8 piger på weekend, og læsningen af børnenes sociale forhold gav stof til eftertanke.

Blandt drengene var vurderingen af familiernes økonomi fra meget fattig til ekstrem fattig, og socialt havde de flere søskende og for 5 af drengenes vedkommende var faderen død, en enkelt var endda forældreløs og boede hos en bedstemor.

For pigerne gør samme tendens sig gældende, der er færre af pigerne, som havde mistet en af forældrene; men 2 af dem havde mistet deres mor. En af de yngste piger havde flere mindre søskende. Da moderen var invalid, stod hun for meget af husholdningen.

Da vi i 2000 igen deltog i arrangementet med børn fra Tjernobyl/Rusland, kunne vi se, at børnene ikke var lige så „pjaltede“ som i 1998.

Børnene opholder sig i Danmark i ca. 4 uger. De blev fløjet til Danmark i militære transportfly, værterne i Danmark betalte brændstof til flyet.

I 1998 ankom børnene til Danmark den 2. juli, og den 3. juli var der arrangeret velkomstfest for børnene. Om søndagen hentede vi børnene i Østbirk, for at køre dem en tur i Djurs Sommerland.

En søndag i Djurs Sommerland

Efter ankomsten til Djurs Sommerland, blev hvert barn knyttet til en Y's Men's familie. Børnene tilbragte hele dagen med at prøve de forskellige aktiviteter, og de havde stort gøpåmod. De ville gerne have været i vandland; men det satte deres ledere sig imod, så en af de virkelig store aktiviteter var rulleskøjtehallen og gokartbanen.

Til trods for, at vejret var overskyet, fik både de russiske børn og deres danske værter en dag, der gjorde indtryk.

På weekend

Aftalen med ASF bestod i, at vi tog os af børnene i en weekend, så de ledere, der var om børnene de første 14 dage kunne få en tiltrængt pause.

Børnenes weekendtur gik hver gang til en spejderhytte i Terp. Børnene oplevede en weekend med forskellige spejderaktiviteter, lejrball og underholdning.

Jeg er overbevist om, at det både for børnene og de klubkammerater, som deltog i arrangementerne, har været en oplevelse, som har gjort et meget stort indtryk.

Børnene følte, at vi tog os tid til dem, og det har betydet meget for dem, at de igennem en hel weekend havde den fulde opmærksomhed fra en voksen person. Der blev knyttet mange venskaber i løbet af den enkelte weekend.

Jeg ved også, at det for mange af klubkammeraterne betød meget at opleve, hvor tæt de børn, vi var i kontakt med, knyttede sig til os.

De to weekender var hver for sig nogle helt specielle oplevelser, og vi blev alle mange erfaringer rigere. Det er weekender, vi i stille stunder til stadighed kan vende tilbage til i tankerne og så tænke

- for de børn gjorde vi en forskel -

Bjarne Søndersskov

Vor Broderklub i Norge

Det havde i Kronjyllands Y's Men's Club længe været drøftet, om vi skulle have en venskabsklub. De fleste medlemmer mente, at det var en god ide, og vi kom så i forbindelse med en klub i Ålesund i Norge, vist nok gennem Randers Y's Men's Club.

Efter et par år, hvor der ikke skete noget særligt, var distriktets BF-assistent, Erik Thing Andersen, et medlem af Kronjyllands Y's Men's Club på besøg i klubben i Terndrup. Der kom han til at snakke broderklubber med et af dens medlemmer. De havde lige fået kontakt til en klub i Norge, og at de havde adressen på en anden klub, som ønskede kontakt til en klub i Danmark.

Det blev efterfølgende diskuteret på et udvalgs møde i World Outlookudvalget. Samme aften ringede formanden for udvalget, Uffe Hansen, til Norge for at forhøre sig. Det blev til en lang snak, og man enedes om, at vi skulle arbejde videre med sagen i begge klubber.

Resultatet blev, at Stokke Y's Men's Club blev inviteret til Randers i Kristi Himmelfartsferien 1990. Man mødtes i Johanneskirken i Vorup, og gæsterne blev budt hjertelig velkommen over en tiltrængt kop kaffe m.m. under kaffebordet kunne man se hinanden lidt an og gætte på, hvem der skulle bo hos hvem.

Efter fordelingen af gæsterne tog værterne dem med hjem, og resten af dagen samt fredagen var til fri disposition. Fredag aften var der middag og hyggeligt samvær hos de klubmedlemmer, som ikke havde overnattende gæster.

Om lørdagen var der arrangeret udflugt i bus. Turen startede ved Johanneskirken og gik til Gl. Estrup, hvor vi så Landbrugs- og Herregårdsmuseet, derefter gik turen rundt på Djursland over Marie Magdalene og Jernhatten, hvor vi spiste den medbragte mad, til Ebeltoft. Der kunne man besøge Glasmuseet og fregatten Jylland, eller man kunne se lidt på byen. Der var også tid til at drikke kaffe. Hjemturen gik over Femmøller og Rønde tilbage til Randers.

Lørdag aften var Kristrup Sognegård rammen om en festlig og hyggelig aften med taler af både nordmænd og danskere.

Sådan tre dage går utrolig hurtigt, når man er i godt selskab. Søndag morgen var der dækket op med morgenkaffe og rundstykker i Sognegården, og nordmændene fik mulighed for at smøre en madpakke til hjemturen. Som punktum for turen var der andagt i Kristrup Kirke, hvorefter der blev sagt pænt farvel til vore norske venner.

Jo, jeg tror, der blev knyttet nogle bånd, og der var ingen tvivl om, at venskabsforbindelsen var en realitet.

Året efter blev vi inviteret til Norge. Vi skulle mødes ved Gartnerskolen lige uden for Stokke fredag den 17. maj, Norges nationaldag. Vi blev budt velkommen til Norge, og efter at være blevet præsenteret for vore værtsfamilier mødtes vi til 17. maj gudstjeneste i Stokke Kirke. Også der blev vi budt velkommen fra prædikestolen.

Resten af dagen deltog vi i byens optog og festligheder. Optoget startede ved kirken efter gudstjenesten og gik gennem byen til festpladsen. Man må sige, at det er noget nordmændene forstår. Om aftenen var der hyggeligt samvær med vore værtsfamilier.

Om lørdagen mødtes vi igen ved Gartnerskolen. En dobbeltdækkerbus stod klar til at køre os ud i den sydnorske natur. Nordmændene havde taget mad med til os alle, og den blev indtaget i Kongsberg. Der så vi en lidt utraditionel kirke. Den var bygget af træ, og alteret var anbragt på langsiden af kirken.

Efter en lille tur til fods blev vi sendt under jorden for at se sølvminerne, som ikke var i brug mere. I forbindelse med minerne var der et museum, der viste, hvordan man udvandt sølv i gamle dage. På hjemturen gjorde vi holdt ved Oslofjorden for at drikke den medbragte kaffe.

Lørdag aften var der festaften. Den blev holdt i KFUMs mødelokaler, hvor Stokkeklubben holder deres møder. Der var dækket op med stort ta'selv bord med mange forskellige retter, som klubbens medlemmer selv havde lavet. Under middagen blev der holdt taler af begge klubbens præsidenter, og et par Y's Men's døtre underholdt os med sang. Kaffebordet var også et ta'selv arrangement. Der var mange forskellige slags lagkager med eller uden fløde. Der var rigtig kræset for os. Aftenen sluttede med sanglege, som rigtig fik den dovne sved frem.

Næste dag skulle vi tage afsked med vore norske værter. Det blev på Sundåsen. Sikken en udsigt og sikken et vejr. Solen skinnede fra en skyfri himmel. Man havde fyret op under en stor grill, og så blev der ellers grillet kyllinger og pølser. Nogle var lidt mørkere end andre, men de smagte godt.

Præsidenten for Stokke Y's Men's Club fortalte lidt om stedet, et forsvarsværk bygget i 1905 af den norske stat, for at man kunne forsvare sig mod svenskerne. De havde bygget bunkers, som vi kender dem fra den jyske vestkyst. En del af dem står endnu. Fra Sundåsen kunne man holde øje med fjenden i indsejlingen til Oslofjorden og et godt stykke ud i Skagerrak. Til sidst i sin tale sagde han, at de havde været glade for at have haft besøg af os, og han håbede, at vi kunne blive ved med at mødes.

Kronjyllands Y's Men's Clubs præsident sagde pænt tak for den fine modtagelse, vi havde fået, og han kvitterede med en gave som tak for denne gang. Gaven bestod af en dirigentklokke, som han håbede, de ville bruge flittigt.

Nu var der ingen tvivl, venskabsbåndene var knyttet. Mange blev rigtig gode venner og kunne mødes privat.

Efterfølgende har de to klubber besøgt hinanden hvert andet år med lige så stor succes som de første gange.

ETA

25 års klubliv

Efter den vellykkede chartring den 22. november 2000, som er omtalt andetsted i dette hefte, var det nu tid til at trække i arbejdstøjet.

Klubben var ikke ret gammel, før de første projekter så dagens lys. Det var salg af malerier malet på en udleveret masoniteplade til nogle af byens prominente borgere med bl.a. borgmesteren i spidsen. Disse meget forskellige „kunstværker“ blev senere solgt på en afholdt auktion. Senere fremstilledes der forskellige litografier med Randersmotiver, som også blev solgt som postkort.

Man forsøgte sig også med et par loppemarkeder. Der blev samlet „lopper“ ind over hele byen, og markederne blev afholdt ved Tirsdalens Skole i Kristrup og ved Sognegården i Kristrup. Trods god tilslutning gav det ikke det forventede overskud, så efter disse to forsøg overlod vi dette arbejde til spejderne.

Klubbens absolut største aktiv gennem årene blev vor „Julemesse“, som gav et fantastisk sammenhold blandt medlemmerne. I 15 år samledes man hvert år i november måned for at afvikle messen, men forarbejdet strakte sig over hele året.

Da overskuddet efterhånden blev for lille i forhold til det arbejde, der blev lagt, ændrede man julemessen til et julemarked. Der var færre udstillere og ingen dyr underholdning. Man bibeholdt dog den berømte tombola og åbnede en salgsbod med ting, som man selv havde fremstillet i årets løb. Dertil var vores piger en uvurderlig hjælp. Dette er stadigvæk klubbens bedste projekt.

Man har gennem alle 25 år arbejdet med at finde alternative projekter. Et enkelt gav direkte underskud. Det var et bilorienteringsløb. Senere forsøgte man sig også med et Ellertløb, som skulle køres i forbindelse med Randers festuge. Alt var tilrettelagt til mindste detalje, men kort tid før løbets afvikling, gik Ellertfabrikken konkurs, hvorefter det hele gik i vasken.

I skrivende stund har klubben gang i 2 nye projekter. Det ene er uddeling af kirkeblade i Vorup, og det tegner til at blive et projekt, som klubbens medlemmer kan samles om og få god motion ved 4 gange om året. Det andet er et projekt i „Randersugen“ – et minigolfanlæg med samtidig salg af pølser og kaffe. Da det er første gang, vi skal prøve noget sådant, er vi meget spændte på udfaldet.

Programudvalgene har heller ikke ligget på den lade side. Vi har haft mange foredragsaftener med talere fra nær og fjern, hvor emnerne fordelte sig over politik, kristendom, rejseoplevelser, kultur og virksomhedsbesøg. Disse aftener har altid haft stor deltagelse af vores ægtefæller/samleverere.

I klubben har vi haft møder hver anden uge, i klubbens start var det om onsdagen, senere blev det lavet om til mandag. Møderne er selvfølgelig kun for klubmedlemmer. På disse møder drøftes klubbens anliggender, og i nogle tilfælde er der et mindre foredrag af et klubmedlem, som fortæller om sit eget liv eller andet spændende. Ca. hver anden gang er vore piger med og da er der som regel taler på.

Juleafslutningen er som regel en festlig aften, hvor vi får en traditionel frokost med sild, fiskefileter og små lune retter. Under og efter spisningen underholder vi hinanden med sang og forskellige sjove indslag.

Afslutningen på Y's Men's året har nogle gange foregået i et sommerhus, en spejderhytte eller andre steder, som man syntes, kunne være interessante. Under denne sammenkomst bliver præsidieoverdragelsen foretaget under festlige former.

Optagelsen af nye medlemmer foregår som regel på et internt klubmøde, hvor klubbens fane spiller en stor rolle. Efter selve optagelsesceremonien går alle klubbens medlemmer i en række hen til det nye medlem og byder ham velkommen i klubben. Optagelsen bliver som regel foretaget af præsident og vicepræsident.

World Outlookudvalget står for Time of fast aftenen, en aften, hvor der bliver sparet på madudgiften. Opfindsomheden er stor, fra at sidde på gulvet og spise med pinde, få serveret tørre kiks, ristede bananer, øllebrød eller til grønkalssuppe med et glas vand til. Det sparede beløb bliver sendt til Time of fast projektet.

Vores venskabsklub i Norge sorterer også under dette udvalg, Siden vi i 1990 fik forbindelse med Stokke Y's Men's Club, har vi haft stor glæde og fornøjelse af deres besøg hos os, men så sandelig også vore besøg hos dem. Det har udviklet sig til personlige venskaber også uden for klubben.

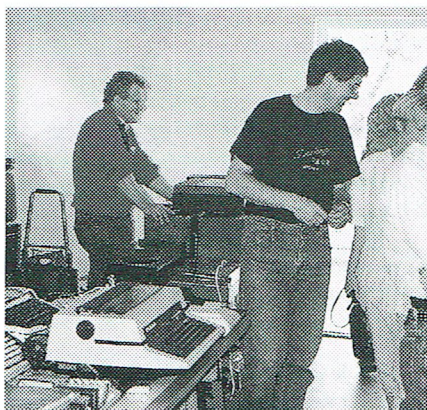
Arbejdet med vores sponsorbørn hører også under World Outlookudvalget, I øjeblikket betaler vi til 3 børn gennem Danmission og Børnefonden. 2 gange har vi været værter for nogle børn fra Tjernobyld området i Rusland. Dette foregik i samarbejde med ASF i Østbirk (Se omtale i hæftet).

Ved hvert klubmøde bliver der indsamlet brugte frimærker, har man ingen med, koster det 2 kr. i stedet for, BF-udvalget, som står for denne opgave, afholder klippeaftener, hvor mærkerne bliver klippet og sorteret. Det er et af de udvalgsmøder, hvor snakken går livligt om meget andet end Y'sdom. Klubben har flere gange gennem årene fået tildelt en del awards for opnåelse af høje points for indsamlingen. Dette giver ret til at søge et delegat til deltagelse i bevægelsens konventer rundt om i verden. Et medlem af klubben har således været i Hong Kong.

Medlemsudvalget sørger for at finde nye emner, som inden de inviteres til klubmøde bliver introduceret i klubben, derefter kan de deltage som gæster tre gange, før de bliver optaget som medlem. Udvalgets opgave er også at sørge for, at klubbens medlemmer befinder sig godt og kan lide at komme til møderne.

Alle udvalgsmøder foregår i de private hjem, og vores ægtefæller/samlvere er altid inviteret med. Sådan et møde slutter altid med et kaffebord, hvor vi har en venskabelig og hyggelig snak, inden man som regel skilles ved 22-tiden.

ETA

Kronjyllands Y's Men's Clubs præsidenter gennem 25 år

År	Præsident	Vicepræsident	Skatmester	Sekretær	Medl.
1980/81	Uffe Hansen	Hans Qvortrup	Poul Bloch	Hugo Andersen	20
1981/82	Hans Qvortrup	Kjeld Mellgaard	Jørgen Bach	John Granild	20
1982/83	Vagn Østergaard	Jens Carl Mikkelsen	Bruno Søndergaard	John Granild	19
1983/84	Jens Carl Mikkelsen	John Heide	Bruno Søndergaard	Niels J. Mikkelsen	19
1984/85	John Heide	Erik Thing Andersen	Flemming Nielsen	Hugo Andersen	21
1985/86	Erik Thing Andersen	Henry Kloster	Flemming Nielsen	Steen Dich	18
1986/87	Uffe Hansen	Steen Dich	Svend Aa. Christiansen	John Granild	19
1987/88	Steen Dich	Bent Hedehus	Jørgen Bach	Gunnar Laursen	21
1988/89	Bent Hedehus	Gunnar Laursen	Jens Martin Hansen	Poul Bloch	21
1989/90	Gunnar Laursen	Flemming Tobiesen	Jens Martin Hansen	John Granild	21
1990/91	Flemming Tobiesen	Bruno Søndergaard	Svend Høj Laursen	John Granild	22
1991/92	Bruno Søndergaard	Erik Holst Jørgensen	Svend Høj Laursen	Hans Bojer	24
1992/93	Erik Holst Jørgensen	Steen Baunsgaard	Jens Lund	Hans Bojer	26
1993/94	Steen Baunsgaard	Henry Kloster	Jens Lund	Hans Bojer	26
1994/95	Henry Kloster	John Granild	Søren Brøndum	Hans Bojer	27
1995/96	John Granild	Ove Hummelshøj	Søren Brøndum	Frank Baunsgaard	29
1996/97	Ove Hummelshøj	Poul Bloch	Flemming Nielsen	Frank Baunsgaard	26
1997/98	Poul Bloch	Søren Brøndum	Flemming Nielsen	Uffe Hansen	26
1998/99	Søren Brøndum	Jens Carl Mikkelsen	Steen Baunsgaard	Uffe Hansen	25
1999/00	Jens Carl Mikkelsen	Henning Leth Jensen	Steen Baunsgaard	Flemming Tobiesen	24
2000/01	Henning Leth Jensen	Steen Dich	Erik Thing Andersen	Flemming Tobiesen	22
2001/02	Steen Dich	Vagn Østergaard	Erik Thing Andersen	Bruno Søndergaard	23
2002/03	Vagn Østergaard	John Heide	Erik Thing Andersen	Bruno Søndergaard	25
2003/04	John Heide	Bjarne Sønderkov	Poul Bloch	Bruno Søndergaard	25
2004/05	Bjarne Sønderkov	Leif Holm	Poul Bloch	Niels Erik Nielsen	27
2005/06	Leif Holm	John Granild	Bjarne Sønderkov	Niels Erik Nielsen	27

Kronjyllands Y's Men's Club har i alle år holdt sine møder i Johanneskirken i Vorup.

Klubmedlemmers lederjob i organisationen

1982/87	Erik Thing Andersen, BF-assistent	
1988/92	Erik Thing Andersen, BF-assistent	
1985/86	Uffe Hansen, DG	Bruno Søndergaard, Sekretær
1992/93	Erik Thing Andersen, DG	John Granild, Sekretær
2000/01	Bjarne Sønderkov, DG	John Heide, Sekretær

Mistede medlemmer gennem årene

Jørgen Bach † 1995
 Jens Lund † 1996
 Henry Kloster † 2005
 Poul Bloch † 2005

De har alle 4 gjort et stort arbejde i klubbens interesse gennem de mange år, de var med.

Vi er dem stor tak skyldig, og savner dem meget i klubben. **Æret være deres minde.**

En 17. maj i Stokke – Norges nationaldag

Et besøg ved „Jernbatten“ på Djursland, sammen med vore norske gæster

Dette hæfte er trykt i
anledning af Kronjyllands
Y's Men's Club, Randers'
25 års jubilæum, den
22. november 2005.

Hæftet indeholder
billeder og spredte glimt
fra de 25 år, leveret og
skrevet af forskellige
klubmedlemmer og
andre, der havde noget
på hjerte.

Skriftet skal ses som en
hyldest til klubben og
alle involverede i den, i
tiden der gik, og den
spændende fremtid vi
alle ser frem til.

